

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

GUILDHALL.

I.

Μοῦσα, γιά λίγο ἄφησε τήν παλαιά χλαμύδα
 Ἦ τοῦ εἰκοσιένα μας τή φουστανέλλα πέτα,
 Φόρεσε μάσκα μιὰ στιγμή, γίνου ἄγγλις κοκέτα
 Καί φέρε με σ' τοῦ Γλάδστωνος τήν ἐνδοξη πατρίδα.
 Ἐδῶ τραπέζι ὁ Γουέλς κάνει στο βασιληᾶ μας,
 Ὅπου θά πῆ κατάπριμα πῶς πάει ἡ δουλειά μας.

Καί εἶναι πρίγκιψ, μοῦσά μου, αὐτός τῆς Οὐαλλίας,
 Δέν εἶναι παίξε γέλασε οὔτε Σταμούλης εἶναι,
 Εἶναι ὁ μέγας βασιληᾶς ἐκεῖνος τῆς Ἀγγλίας
 Ποῦ πρόπερσιν τόν δέχτηκαν θεότρελλ' αἱ Ἀθηναί.
 Εἶναι ἀκόμα συγγενῆς αὐτός τοῦ Βασιλειᾶ μας,
 Ὅπου θά πῆ κατάπριμα πῶς πάει ἡ δουλειά μας.

Ἦ! νᾶξενες, πόσους πολλούς εἰς τήν Εὐρώπη ἀκόμα
 Ἐχουμε, Μοῦσα, συγγενεῖς ποῦ κυβερνοῦνε κράτη
 Θά ἐμνησκεις μοῦ φαίνεται μέ ἀνοικτό τὸ στόμα
 Κ' ἴσως θά γίνεσο καί σὺ μιὰ στήλη ἀπ' ἀλάτι . . .
 Ὅμως γιὰ πάμε μιὰ στιγμή τώρα σ' τὸ βασιλεῖξ μας
 Νά ἰδοῦμε ἀν κατάπριμα πηγαίνει ἡ δουλειά μας.

II.

Σέ μιὰ μεγάλη τράπεζα π' ἀστράφτει τὸ ἀσίμι,
 Τὸ μάλαμα, τὸ κρύσταλλο, τὸ φαρφουρι καί ἄλλα,
 Ποῦ τὸ καθένα ἐπιπλο ἀξίζει ἓνα Ζαίμη
 Κι' ὀλόκληρο ἓνα Βούλγαρη ἢ κάθε μιὰ γιάλα,
 Κάθονται δούκες, βασιλεῖς, μυλόρδοι, μεγιστάνες
 Sed in absentis unus est ex deputorum.... **Ἀζάνες.**

Μέσα σ' αὐτούς τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας βλέπω,
 Τὸν Γλάδστωνα, τὸν εὐγενῆ Δήμαρχο τοῦ Λονδίνου...
 Καί τώρα ἀν τὸ ποίημα ἴστο Δήμαρχό μας τρέπω
 Τὸ κάνω γιὰτι ὁ Σουτσός μας μοιάζει πολὺ ἐκεῖνου
 Ἴσως εἰς τὸ εὐγενικὸ κεφάλι τὸ ξανθό του,
 Καί μόνο τοῦ ὑδραυλικὸ δέν εἶναι τὸ ἴδικό του.

Ὅμως σέ τόσους εὐγενεῖς καί πρίγκιπας ἀκόμα
 Ὁ Βασιληᾶς μας κάθεται σ' τοῦ τραπεζιοῦ τήν μέση
 Μὲ μέτωπο βασιλικὸ καί μὲ γεράνι χρώμα . . .
 Ποῦ νόμιζες πῶς ταίριαζε σ' αὐτὸν μιὰ τέτοια θέση
 Καί ἐριχταν τὰ μάτια των ἀπάνω του οἱ λόρδοι,
 Πρὸ πάντων ἓνας ποῦτυχε νάλθη ἀπ' τήν Ὁξφόρδη.

Ἐπὶ κονιάκ, ροῦμι, σαφτρίξ καί μπράντ ἦταν γεμάτο
 Ἐκεῖνο τὸ πολύτιμο ἰγγλέζικο τραπέζι.
 Ὅμως δέν ἐβλεπες ἐκεῖ καθόλου βρετανιάτο
 Κι' αὐτὸ θά πῆ μισελληνες πῶς εἶναι οἱ Ἰγγλέζοι....
 Μά ἓνας ἀπ' αὐτούς κρατεῖ σουγιὰ Κολοκοτρώνη....
 Αἱ! εἰς τῇ λύσει βέβαια τὸ ζήτημα σιμόνει.

Ἀρχίνησαν νά πίνουνε μέ τὰ σωστά των ὄλοι
 Καί ἴσως δέν ἐπέρασαν παρά λεπτά καμπόσα
 Ποῦ σκοτεινιάσανε γι' αὐτούς τοῦ οὐρανοῦ οἱ θόλοι.
 Καί ἔτραύλιζεν ἡ εὐγενῆς, βασιλικὴ των γλώσσα....
 Κ' ἐνῶ τοῦ καθενὸς σιγὰ τὸ μάτι ἐθολώθη,
 Τῆς Οὐαλλίας ἀξαφῆνα ὁ πρίγκιψ ἐσηκώθη.

Καί : Goddam ! εξεφώνησε σκουντών τὸ Βασιλῆά μας
 Oh ! my dear ἡ Ἑλλάς ἔχει παρὸν καὶ μέλλον
 Καὶ ἐνεστώς καὶ παρελτόν... also εἰς τὴν ὑγεία μας !
 Ἐγὼ πρὸ τόσου νῦν καιροῦ τὸ μεγαλεῖον τέλω,
 Ἦτέλησα, τετέληκα, καὶ ἔτι νῦν τελήσω
 Τὸ ἔτνος τὸ ἑλληνικὸν νὰ μεγαλοποιήσω.

Καὶ τώρα οὐρα ! ξεφωνοῦν οἱ λόρδοι κ' οἱ βαρόνοι
 Κι' ὁ Τάμεσις ἀντιλαλεῖ ἀκόμα ἓνα οὐρα !
 Ἄδειάζει καὶ ὁ Πάνος μας ἓνα καλὸ τρομπόνι
 Κι' ὁ Χατζηπέτρος μιὰ τσακμάκ ἑλληνικὴ κουμποῦρα !
 Θεεεέ μου ποῦ ἔ; τοῦ οὐρανοῦ εἶσαι τὴν πεδιάδα
 Εὐλόγησ' ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμα τὴν Ἑλλάδα !

Καὶ τώρα βλέπετε ἐκεῖ, ὁ Γλάδστον τοὺς φωνάζει
 εἶναι ὁ μέγας δάσκαλος ἐκεῖνος τῶν γραμμάτων.
 Oh yes ! τὸν βλέπω, ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς ἄλλους κράζει
 Καὶ **νάτον ?** ἄλλος φώναζε, καὶ **νάτον** oh yes, **νάτον**
 Ἄ ! λέει ὁ Γλάδστον ἡ Ἑλλάς θὰ γίνῃ καθὼς πρῶτα
 εἶναι φιλόσοφος αὐτὸς καὶ τὸ στεφάνι **φῶτα**.

All Right

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
 ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΧΟΕΝΛΟΕ.

*Ω ! ὦ ! καλῶς ὄρισται κύρ Βράϊλα Ἀρμένη...
 Πῶς εἶσθε ἴστην ὑγείαν σας ; ... Καλὰ ; Πολὺ καλὰς
 Τὸ δείχνει καὶ ἡ ὄψις σας ἡ καλοξυρισμένη,
 Ὅπου εἰς ὄλους μας ἔδω γλυκοχαμογελά.
 *Ω ! ὦ ! καλῶς μᾶς ἤλθατε. ... κύρ Βράϊλα, ὄριστε,
 Ἐδῶ κοντὰ, παρακαλῶ, μὲ τοὺς λοιποὺς καθίστα.
 Σᾶς ἰπεράζει ἡ θάλασσα εἰς τὸ ταξεῖδι τοῦτο ;
 *Θέλετε τσάϊ Ῥούσικο, κανένα παγωτό,
 *Ἡ λεμονάδα ἢ καφφέ, ἢ ἄλλο τι πρῶτο,
 *Ἡ θέλετε τοῦ τόπου μας κανένα νέο φρούτο ;

Ἄφῃτε, σᾶς παρακαλῶ ὡς φίλος κατὰ μέρος
 τοὺς τύπους καὶ τὰ compliments καὶ κάθε ἐντροπή,
 Καὶ ἡ γενναία γλῶσσά σας εἰς ὄλους ἐλευθέρως
 τῆς εὐγενούς καρδίας σας τὸν πόθον ἄς εἴπῃ.
 Εἶχαμε κάμποσον καιρὸν ἔδω νὰ σᾶς ἴδοῦμε,
 Καὶ τώρα ἔχω ἐντολήν νὰ σᾶς περιποιούμαι.
 *Ὡ ξένοι ἀντιπρόσωποι, ὅπου ἴστο Βορελίνον
 Μὲ τόσαις πάλιν ἤλθατε ἰδέαις καὶ σκοποῦς,
 Σᾶς συνιστῶ τὸν φίλον μου αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς...

Τί κάμνει δὲ κ' ὁ φίλτατος Θεόδωρος κ' ὁ Βλάχος ;
 Ἐπιθυμοῦσα, φίλε μου, πολὺ νὰ τοὺς ἴδω...
 Γιατί νὰ μᾶς ὄρισετε, κύρ Βράϊλα, μονάχος,
 Καὶ μ' ἓνα κἂν ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἤλθατε ἔδω ;
 Ἄ ! τοῦτο εἶναι κατ' ἐμὲ φρικτὸν τῶντι λάθος,
 Καὶ σᾶς τὸ λέγω μὲ πολλὴν συγχίνησιν καὶ πάθος.

Κι' ὁ βασιλεὺς μας παρευθὺς σηκῶνει τὸ κεφάλι
 Κ' ἀρχίζει μὲ τρεμουλιαστὴ φωνή ἴσάν τὴν φλογέρα :
 ἀφίλοι, μυλόρδοι, εὐγενεῖς, βαρόνοι καὶ οἱ ἄλλοι,
 ἀ'Εγὼ ἐλπίζω εἰς θεὸν τὸν πάντων μας πατέρα,
 ἀδούτερον εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ ἰσχυρὸν Λονδίον
 ἀΚαὶ τελευταῖον ἐξ ἡμῶν τῶν πόθερων Ἑλλήνων.

Καὶ πάλι οὐρα ! ἀκούστηκε καὶ ἀντηχεῖ ἀκόμα...
 *Ὡ ! τότε τί πανόραμα σ' τὸν οὐρανὸ ἐφάνη !
 *Ὅλοι εὐθὺς ἐστάθησαν μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα
 Σ' ἐκεῖνο τ' ὄλοστρογγυλο καὶ φωτεινὸ στεφάνι
 Καὶ μὲ σημεῖα ὀλόχρυσα γραμμένα ἐκεῖ πάνου
 Ἐδιάβασαν τὸ ὄνομα... **«Φίλιππος Ἰωάννου»**.

Δὲν ἔπρεπε ὁ κύριος Τρικούπης σας νὰ στείλῃ
 Μόνον ἑσᾶς, κύρ Βράϊλα, μὲ ἓνα δυὸ κουτούς...
 *Ἄν εἶχε γνώσιν, ἔπρεπε νὰ στείλῃ καὶ αὐτοὺς,
 Ἄφου ἴμιλουν καὶ Γαλλικὰ καὶ ἔχουν καὶ κονδύλι.

Ἐν τούτοις σᾶς παρακαλῶ, ἀδειάζετε μας τὸν τόπο.
 Δὲν εἶν' ἀνάγκη, κύριοι, νὰ στέκεσθε ἄμπροστά,
 Κι' οὔτε γιὰ νέα σχέδια νὰ λάβετε τὸν κόπο...
 Τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους σας εἶναι παντοῦ γνωστά.
 *Ἡμεῖς θεὸ νὰ φροντίσωμεν πολὺ περὶ Ἑλλήνων,
 Καὶ περὶ προσαρτήσεως καὶ τῶν Ἰωαννίνων.
 Λοιπὸν ἑσεῖς ὀργήγορα ἀφῆτε μας ἡσύχους...
 Τὴν ἐθνικὴν σας πρόοδον μὴ σκέπτεσθε ποτέ,
 Φᾶτε καλὰ, μεθύσετε, κ' ὡς περιηγηταὶ
 Τὸ ὄνομά σας γράψετε ἴστα δένδρα καὶ ἴστους τοίχους,

Καὶ ὅταν ἡ περίστασις κατόπιν τὸ καλέσῃ
 Νὰ μᾶς εἴπῃτε κάτι τι ὡσάν πολυμαθεῖς,
 *Ὡ ! τότε θὰ σᾶς δώσωμε τὴν πρὸ μεγάλη θέσι...
 Πλὴν τώρα δὲν σᾶς θέλουμε, καὶ φύγετε εὐθὺς.
 Αὐτὰ ὁ πρίγκηψ ἔλεγε μὲ ὄψιν φλογισμένην
 Ἰστὸν νέον μας ἐπίτροπον κύρ Βράϊλαν Ἀρμένην.
 Κι' ἐκεῖνος, ἅμα ἤκουσε ὀρθὸς τὰ λόγια τοῦτα,
 *Χαιρέτησε τὸν πρίγκηπα καὶ ὄλους σοβαρά,
 Καὶ μόνος σ' ἓνα grand-Hôtel ἐπῆγε μὲ χαρὰ,
 Κι' ἔκαμε θραῦσι ἴστο φαγῆ, ἴστο μύρα καὶ ἴστα φρούτα.

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Καθὰ ἐδημοσίευσεν ἐκ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἡ
 χθεσινὰ «Ἦρα», ὁ μέγας τίτλος τοῦ ἀστοῦ τοῦ Λονδίνου ἐ-
 δόθη τῷ Βασιλεῖ μας οὐχὶ ὡς ἀπλῶ ἡγεμόνι, ἀλλ' ὡς ἀν-
 τιπροσώπῳ μεγάλου ποτὲ (ἄχ!) ἔθνους ἐργαζομένου πρὸς
 ἀνάκτησιν τοῦ πρὶν (ἄχ! ἄχ!) μεγαλείου.

Καὶ κατηγορηματικώτερον, ὁ τὴν πρότασιν ποιήσας ῥή-
 τωρ κ. Βένετ εἶπε : «Τὸ δημαρχεῖον ἀπονέμει τὸν ὄψι-
 στον αὐτοῦ τιμητικὸν τίτλον τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων
 ὡς δεῖγμα ὑπολήψεως πρὸς τὸ ἐνδοξον ἑλληνικὸν ἔθνος».

Ἄλλ' αὐτὰ εἶναι ὀλοφάνερα σημεῖα ὅτι τὸν τίτλον αὐ-
 τὸν τῆς εὐγενείας ὁ Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου τὸν ἔδωκεν εἰς
 ὄλους μας, ὥστε ὄλοι μας εἴμεθα τώρα ἄστοι τοῦ Λονδίνου
 καὶ ὄχι τῆς εὐόδους Κεκοπρίας.

Πιστεύομεν ὅτι καὶ τὴν χρυσὴν θήκην ἡ Α. Μ. ἢ θὰ τὴν
 κάμῃ θρύμματα διὰ νὰ πάρωμεν ὄλοι ἀπὸ ἓνα κομμάτι ἢ
 θὰ τὴν καταθέσωμεν εἰς κἀνὲν μουσεῖον ἢ εἰς καμμίαν πλα-
 τεῖαν ἢ εἰς τὴν κορυφὴν κἀνεὸς στύλου τοῦ Ὀλυμπίου Διός,
 διὰ νὰ τὴν ἀπολαμβάνωμεν ὄλοι ὡς κκοινὸν κτῆμα».

Ἐπειδὴ ὅσο νὰ πάγῃ κἀνεὶς ἀπὸ τὴν Πλάκα εἰς τὸν
 «Ὀρφέα» χρειάζονται δύομιση ὄραις καὶ κἄτι, ὁ θίασος τοῦ
 «Ὀρφέως» ἀπεφάσισε νὰ μιμηθῇ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἀγίας
 Εἰρήνης καὶ θὰ κἀμνη καὶ αὐτὸς δύο λειτουργίας, ἴτοι δύο
 παραστάσεις, μίαν διὰ τοὺς Πατησιάνους καὶ ἄλλην διὰ
 τοὺς Πλακιώτας.

ΜΗ ΜΕ ΚΥΤΤΑΖΗΣ!

Συχνὰ πυκνὰ σ' τὸ πλάϊ μου περνᾶς,
 Μὰ τὸ βαρὺ μοῦ κἀνεὶς καὶ μὲ σκάζεις
 Καὶ μόνο κάπου κάπου μιὰ γυρνᾶς
 Καὶ μὲ κυττάζεις.

Εἰς τὴ ματιὰ σου δὲν μπορεῖ κανεὶς
 Ν' ἀντισταθῇ. Σὲ πειρασμὸ μὲ βάζεις...
 Ἄ σουσουράδα ! Ἄν δὲν μὲ συμπονής
 Τί μὲ κυττάζεις ;

Κι' ἂν μ' ἀγαπᾶς, τὴν τὴσὴ δὰ χαρὰ
 Γιατί ἀπὸ τὴ μύτη μου τὴ βγάζεις,
 Γιατί ; Ἡ πάντα ἢ καμμιὰ φορὰ
 Μὴ με κυττάζης !

Ἄραχνη.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Παραπονεῖται ἓνας εἰς τὸν φίλον του, ὅτι πάντοτε σκά-
 νει ἀπὸ ζέστη.

— Ἐγὼ ποτέ, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Καὶ χεμιῶνα καὶ καλο-
 καιρὶ κοινοῦμαι μὲ τρεῖς κουβέρταις. Μόνον τὸ καλοκαιρὶ...
 ταῖς βάζω ἀπὸ κάτω.

ORPHÉE AU DESERT.

Κύριε Μὴ Χάνεσαι.

Τὴν πέμπτην τὸ βράδυ εἰς τὰς ἑννεὰ παρὰ τέταρτον ἐξε-
 κινήσαμε μὲ τὸν ἄνδρα μου ἀπὸ τὸ παλαιὸν Σολανέτον
 διὰ τὸν Ὀρφέα τοῦ Βιθυνοῦ καὶ εἰς τὰς ἑννεὰ ἀκριβῶς
 [καλὰ τὸ ὑπελόγησε ὁ κ. Καμπούρογλους τῆς Ἐφημερίδος]
 ἐφθάσαμεν κατασκοπισμένοι εἰς τὸ μεταξὺ Πατησίων καὶ
 Ἀθηνῶν θέατρον.

Μὲ κόπον πολὺν καὶ μὲ τὰ συνήθη σπρωξήματα ἐπή-
 ραμε δύο εἰσιτήρια, ἀριθ. 304 καὶ 305.

Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς θέσεις μας ἔδουτέξαμε τὰ πό-
 δια μας μέσα σὲ μιὰ πιθαμὴ σκόνι, διότι καὶ ἡ εἰσοδος καὶ
 ἡ πλατεῖα καὶ οἱ διάδρομοι καὶ ἡ αὐλὴ τοῦ θεάτρου ἦσαν
 ἀκατάβρακτα !

Φαίνεται ὅτι ὁ Δημητράκης ὁ Σούτσος, ὁ σκοπισμένος δῆ-
 μαρχός μας, ἐξεπόμενη ἐπίτηδες καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κτῆμά
 τοῦ προκατόχου του Παναγῆ Κυριακοῦ ἔβλη τὴν σκόνι τῆς
 ἔδου τῶν Πατησίων, διὰ νὰ τὸν κομπρομητάρῃ εἰς τοὺς
 Ἀθηναίους.

Θεέ μου ! τί σκόνι ἦτον ἐκεῖνο ! Ἀληθῆς «Ὀρφέε aux
 enfers τοῦ Σούτσου», διότι πράγματι enfer, δηλ. κόλασιν,
 μᾶς κατήνησε τὰς Ἀθήνας ὁ νεαρὸς δῆμαρχός μας μὲ τὴν
 σκόνι του !

En fin !
 Ὀρφέε aux enfers τοῦ Σούτσου, ἢ Ὀρφέε au desert
 τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τοῦ Βιθυνοῦ, μᾶς εἶναι ἀδιάφορον ἀφοῦ
 ἀπαξ ἐδώσαμεν τὸν παρὰ μας καὶ ἐσκοπίσθημεν χάριν αὐ-
 τοῦ ἐννοοῦσμεν λοιπὸν ν' ἀκούσωμεν τὸν ἀγαπητόν μας
 θίασον ἀβ Μένανδρος» διδάσκοντα τὸ, à la portée de
 tout le monde, ὠραῖον δράμα, «Οἱ πτωχοὶ τῶν Παρισίων»
 τὸ ὅποῖον πλήθος ἄπειρον Φουκαράδων τῶν Πατησίων καὶ
 τῶν Ἀθηνῶν ἔτρεξε νὰ ἴδῃ.

Αἱ πρῶται μου ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ νέου θεάτρου (ἐννοῶ
 τοῦ Θεάτρου, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ καλοῦ Ἑλληνοδραματικοῦ
 θιάσου) δὲν ὑπῆρξαν καλαί. Ἰσως αὐταὶ μεταβληθῶσι.

Καὶ πρῶτον.
 Ἀνάγκη λεωφορείων ἓνα ὁ κόσμος μεταβαίνει εὐθύνωτε-
 ρον ἐκεῖ. Διατί, κύριε Δεμασκηνέ, δὲν ὤφειλεσθε τῆς εὐ-
 καιρίας ;

Κατάβραγμα καλὸ ἀπὸ τοῦ Πολυτεχνείου μέχρι τῆς σκη-
 νῆς τοῦ θεάτρου.

Ζωηρότερος φωτισμὸς ἀπὸ τῆς εἰσόδου, μέχρι τῆς σκηνῆς
 τοῦ θεάτρου — καὶ πέραν εἰ δυνατόν αὐτῆς.

Νὰ κλεισθῶσιν ὄλοι οἱ λάκκοι καὶ χάνδακες.
 Τὰ καθίσματα νὰ κλεισθῶσιν εἰ δυνατόν καὶ διὰ πολλοὺς
 λόγους, οὐς ἐννοεῖ ὁ κ. Βιθυνὸς νὰ χωρισθῶσι. Προχθὲς
 τρεῖς θεαταὶ ἐκάθηντο εἰς δύο θέσεις καὶ πέντε εἰς τρεῖς
 τοιαύτας !

Νὰ λείψουν αἱ καρτέλαις ἀπὸ τοὺς διαδρόμους, ὅπερ ἀ-
 τοπώτατον.

Ἡ ὀρχήστρα νὰ καταστῇ ἄξια τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ τῆς
 καὶ νὰ μὴν ἐκτελῇ τὰ παναρχαϊότατα ἐκεῖνα τεμάχια, ἄ-
 περ καὶ αὐτὸς ὁ λαὸς ἐβαρύνθη.

Τὸ ἐκ τοῦ φωτισμοῦ προσερχόμενον θορυβωδέστατον φροῦ,
 φροῦ, γροῦ, γροῦ, σὲ κάμνει νὰ υποθέτῃς ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν
 θεάτρῳ ἐπὶ ἀτμοπλοίου, ἢ σιδηροδρόμου, ὧν ἡ μηχανὴ εἰς
 ἀένναον ἐξάτμισιν διατελεῖ.

Τὰ ποτὰ, γλυκίσματα, φαγητὰ, μεζεδικία, ὁ ζῦθος καὶ οἱ
 οἶνοι, δὲν ἦσαν πρῶτης... κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν.

Τὸ δράμα ἐδιδάχθη ἀριετὰ ἐπιτυχῶς. Ἐὰν ἐτελείωνε μὲ τὴν καταλληλοτάτην ἐκείνην λέξιν «Κανάλιαν καὶ ἐὰν ἔλειπον τὰ θεῶ ἐκεῖνα μοιρολόγια τοῦ Τ. . . καὶ τῆς Π. . . τὸ κοινὸν θ' ἀπῆρχετο κατενθουσιασμένον ἐκ τοῦ πολλὰ ὠραία περιέχοντος αὐτοῦ δράματος. Εὐτυχῶς ὁμοῦς ἡ λύσις τοῦ ὑπῆρξε φαιδρὰ καὶ ζωηρὰ καὶ ἐχειροκροτήθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

Ἡ ἐξοδος ἐκ τοῦ θεάτρου ὑπῆρξε παρῶ σε καὶ πατεῖε με, διότι καὶ σκοτεινὴ καὶ στενὴ ἦτο καὶ οὐδεμία προσοχὴ ἐδίδετο ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων περὶ τὴν κίνησιν τῶν ἀμαξῶν. Διὸ μικροῦ δεῖν νὰ ἐπέλθῃ τραγικὸν δυστύχημα εἰς φίλην κυρίαν, ἂν μὴ προσελάμβανον αὐτὸ τολμηροὶ τινες νέοι.

Καὶ τὴν ἀποκρίσιν mon dernier mot. Θέλεις νὰ σὲ εἴπω, ἂν ἐγὼ, φανατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἑλλ. θεάτρου, θὰ φοιτῶ τακτικῶς εἰς τὸν Ὀρφέα ἐν τῇ ἐρήμῳ [Orphée au désert];

Νὰ σὲ 'πῶ.

Ἄν καὶ εὐνοῶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ καλοῦ θιάσου αἱ Μενανδρεῖς μὲ φαίνεται ὅτι θὰ τοὺς ἤκουα μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Χατζῆ Δημητρίου, καίτοι συμπῶν πλεῖστον πρὸς τὸν καλὸν Βιθυνὸν, διότι εἶναι παιδί μετὰ καρδιά καὶ μὲ νοῦν ἐπιχειρηματικώτατον.

En attendant, mon cher «Μὴ Χάνεσαι» θὰ ἐπανέλθω καὶ ἀπόψε εἰς τὸν Ὀρφέα καὶ σοῦ ξαναγράψω.

Σουλτανίτσα Σκονισμένου.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἄπεπειρῶντο νὰ εὑρουν ἄλλοι τὴν παραγωγὴν τῆς λέξεως πενθερά.

Μεταξὺ τῶν συζητούντων ζωολόγος τις εἶπε :

— Νομίζω ὅτι αἱ πενθεραὶ καὶ αἱ πάνθηρες εἶναι τοῦ αὐτοῦ γένους.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριον τῆς ὠραιότητος. Δροσίζει καὶ μαλακῶναι τὸ δέριμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρωματοποιεῖα.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητήτων Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονεικῆτος.

Παρά Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἐρμού.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλίαν.

Παρά Κ. Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἐρμού.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΖΟΡΝΗ.

Ἐντὸς τοῦ ὠραιότερου περιλήσιου κήπου ἐπήχθη πλουσιώτατον Ξενοδοχεῖον καὶ Καφενεῖον, μεταφέρον τὴν πολυτέλειαν τῶν πλαταιῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν Κήπων.

Εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα ἀνώτερα τὰ φαγητὰ τοῦ κ. Ζούνη, εἰς δὲ τὰς τιμὰς μυθῶδως κατώτερα, προσελκύουσι καθ' ἑκάστην πλεῖστον κόσμον καὶ ἐκτείνουσι τὴν ἀκτίνα τῶν φαιδρῶν συνδαιτυμόνων, δειπνούντων ἐν μέσῳ ζωηρᾶς συναστροφῆς, γελῶτων, καὶ ἐξ τὸ ὀλιγώτερον μουσικῶν ὀρχηστρῶν.

Ἴδου καὶ ὁ τιμοκατάλογος, ἐκπληττων διὰ τῆς ἐφθηνίας του, διότι τὰ φαγητὰ ὅλα εἶναι **πρώτης ποιότητος** :

Τιμολόγιον ἐστιατορίου		Τιμολόγιον Καφενεῖου	
Σοῦπα	20	Γλύκισμα τραπέζιου	40
Πιλάφι	20	Ὄπωρικὰ	30
Ψάρια	80	Ὀῖνος βητινίνης λεπτ.	20
Ἐντράδες διάφοροι	60	Ὀῖνοι διάφοροι ἐγγώριοι καὶ εὐρωπαϊκοὶ εἰς φιάλας, εἰς τὰς συνήθους τιμὰς.	
Ροσμπίφ	70		
Κοτελέττες	70		
Μπριζόλες	70		
Ψητὰ ἄρνη	70		
γαλόπουλα	80		
παπιά	80		
θαμαλάκι	80		
κοτόπουλα	80		
Ὀμελέττα	50		
Ζαμπόν	80		
Σαλάτες διάφοροι	30		
Τυριά Εὐρωπαϊκὰ	30		
" Ἑλληνικὰ	20		
		Καφέες	15
		Λουκούμια	15
		Ροῦμι	15
		Ρακί	15
		Liqueurs διάφορα εὐρωπαϊκὰ	30
		Γλυκίσματα διάφορα	35
		Σουμάδα	40
		Λεμονάδα (μὲ λεμόνι)	40
		Βυσινάδα	40
		Ζάθος ἐγγώριος	30
		Λεμονάδα Γκαζὸς	30

ΤΩ ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΙ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ, ΑΡ. 61

ΦΩΝΑΖΕΙ: ΣΤΕΚΑ!

ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΕΚΟΥ.

Ἄρτίως ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης πύλους ψιαθίνους, μορφῆς καὶ ποιότητος σχεδὸν παναμάδων, τιμῆς δὲ ἐλαχίστης, σακάκια θερινὰ δι' ἄνδρας, φανελλὰς δροσερωτάτας, ὑποκάμισα λευκὰ καὶ χρωματισμένα, τσουράπια, ὀμπρέλλας, μπαστούνια καὶ χέλια δύο ἄλλα.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΦΘΗΝΑ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ^ΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU D^r. TRIKOS

Καθαρίζει τὴν κεφαλὴν, ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κατευνάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἐξαλείφει τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, διατηρεῖ τὴν στιλπνότητα τῆς κόμης καὶ ἐμυποδίζει τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακευπορεῖτον Κ. Ὀλυμπίῳ ὁδὸς Ἐρμού 206.